

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1975 r.

w sprawie wykonania ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość rynkową rzeczy i praw majątkowych określa się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku w dniu dokonania wymiaru podatku.

§ 2. 1. Wartość świadczeń powtarzających się przyjmuje się do podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn w wysokości rocznego świadczenia pomnożonej:

- 1) w razie ustanowienia świadczeń na czas ściśle określony, jednak nie krótszy niż 40 lat — przez 25,
- 2) w razie ustanowienia świadczeń na czas ściśle określony co do liczby lat lub ich części, jednak nie dłuższy niż 40 lat — przez tę liczbę lat lub ich części, najwyżej jednak przez 22,
- 3) w razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony, jednak nie ograniczony do czasu życia jednej lub więcej osób — przez 5.

2. W razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony, nie ograniczony jednak do czasu życia jednej lub więcej osób, jeżeli równocześnie oznaczono termin, do którego świadczenie trwać będzie niewątpliwie, wartość rocznego świadczenia mnoży się przez liczbę lat oznaczonego okresu trwania świadczeń lub ich części, a za dalszy okres wartość rocznego świadczenia mnoży się przez 5, łącznie jednak najwyżej przez 22.

§ 3. W razie ustanowienia świadczeń na czas życia jednej osoby za podstawę opodatkowania przyjmuje się

wartość prawa obliczoną według wieku osoby, z której śmiercią gaśnie zobowiązanie.

Wartość ta wynosi przy wieku:

1) do lat 15	—	22-krotną	wartość	świadczenia	rocznego
2) powyżej lat 15 do 25	—	21	"	"	"
3) powyżej lat 25 do 35	—	20	"	"	"
4) powyżej lat 35 do 45	—	18	"	"	"
5) powyżej lat 45 do 55	—	15	"	"	"
6) powyżej lat 55 do 65	—	11	"	"	"
7) powyżej lat 65 do 75	—	7,5	"	"	"
8) powyżej lat 75 do 80	—	5	"	"	"
9) powyżej lat 80	—	3	"	"	"

§ 4. W razie uzależnienia terminu trwania świadczeń od czasu życia dwu lub więcej osób za podstawę opodatkowania przyjmuje się roczną wartość świadczenia pomnożoną przez jeden z mnożników określonych w § 3, a to odpowiednio do wieku osoby najstarszej lub najmłodszej stosownie do tego, czy świadczenia mają trwać do śmierci osoby, która umrze pierwsza, czy do śmierci osoby, która umrze ostatnia.

§ 5. Przepisy § 2—4 stosuje się odpowiednio do obliczenia wartości prawa wieczystego użytkowania, użytkowania, służebności i rent.

§ 6. Roczna wartość użytkowania ustala się w wysokości 4% wartości rzeczy oddanej w użytkowanie, chyba że wartość użytkowania wyższa lub niższa jest niewątpliwa.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*